

# Szócs Petra

## LEVÉL A LÁZADÓNAK

A fehér és piros gyertyák a fa két oldalán  
ugyanúgy helyezkedjenek el,  
legalábbis én azt szeretném,  
és az én házamban vagyunk.  
Te ezt biztosan nem érted,  
felforgatnád a világot,  
az előbb is lecsaptad a mosógép tetejét,  
mindig olyan merész voltál.  
Semmi nem jó neked,  
mindig másik sampon kellett,  
és belerúgtál a virágpocba,  
mikor ledobtad a cipődet.

Hiába nyírnak szép parkokat,  
neked a szúrós bokrok hiányoznak,  
és hiába vezetnek be segélyeket,  
te a korhatárra panaszkodsz.

Mindig ilyen voltál, és mindig annyira gyűlöltelek,  
későn kelsz, későn fekszel, görbe a hátad.

Sosem fogod megérteni, mi a rend.

## A PÁLCALÁBÚ MADÁR

Meztelen hátára volt büszke  
és a nagybátyjára,  
akit elütött egy autó.

Zöld szalvétákra firkált sorokat  
az Ómagyar Mária-siralomból.  
Te vered hullottya  
én junhom olélottya.

Porszemek a levegőben,  
mondta. Mindig azt hiszem,  
hogy jön hozzám valaki,  
de csak porszemek táncolnak a levegőben.

Kirúszozva, lassan, pálcálábakon  
közeledett a lejáráshoz.  
Buol oszuk, epedék, gondolta.  
Mire odaérek a metróhoz, megöregszem.